

מערך שיעור ל"ג בעומר – רעות שכזאת

כי רעות שכזאת לעולם, לא תיתן את ליבנו לשכוח הרעות, חיים גורי

גורם מעביר: מפקד קהל יעד: חיילים זמן העברה: 30 דקות

מטרות המערך

1. חיזוק ערך הרעות מתוך תכני ל"ג בעומר.
2. היכרות עם תכני ל"ג בעומר.

ל"ז המערך

- חלק א – קצת היסטוריה 5 דקות
- חלק ב – רעות שכזו 10 דקות
- חלק ג – רעות אז והיום 10 דקות
- חלק ד – סיכום מפקד 5 דקות

המפקד!

ל"ג בעומר מציין מספר אירועים בתולדות העם שאירעו בי"ח בחודש אייר, שזהו היום ה 33 לספירת העומר (לג = 33 בגימטריה). ספירת העומר הם 49 ימים אותם נוהגים למנות מחג הפסח ועד חג השבועות.

1. על פי המסורת, ביום זה נפטר רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י), מגדולי תלמידי רבי עקיבא שחי לאחר חורבן בית שני (המאה ה-2).
2. עפ"י המסורת, ביום זה פסקה מגיפת תלמידי רבי עקיבא בה נהרגו 24 אלף תלמידים.
3. ביום זה יש המציינים נקודת מפנה במרד בר כוכבא (132-135) אשר הביא לריבונות יהודית בארץ למשך כשנתיים עד לדיכוי המרד ע"י הרומאים. הציונות הדגישה את הקשר בין ל"ג בעומר לערך הגבורה ולג בעומר הפך לסמל לגבורה - בל"ג בעומר 1941 הוקם הפלמ"ח ועוד.

בתלמוד מתואר כי הסיבה למגיפת תלמידי רבי עקיבא הייתה "שלא נהגו כבוד זה בזה". ערך הרעות הוא מהערכים היסודיים והמרכזיים של הפלמ"ח שהוקם בל"ג בעומר 1941, והוא כמובן אחד מערכי צה"ל.

חלק א' – ל"ג בעומר נעים להכיר

התחל את הפעילות בסיפור אישי שלך או בקש מכמה מהחיילים לשתף את כולם בסיפור אישי. אין צורך בסיפור הקשור דווקא לל"ג בעומר.
שאל את החיילים:

- מי מרגיש שהוא יותר "פתוח" עם המספר?
- מי מרגיש שהאווירה יותר משוחררת? יותר מגובשת? שהאנשים שנמצאים כאן יותר קשורים אליו?

ל"ג בעומר הוא דוגמה מצוינת להסביר את מה שקורה כאן.

מישהו רוצה לספר מה קרה בל"ג בעומר? מה אנחנו חוגגים?

ל"ג בעומר הוא יום בו קרו הרבה אירועים. היום הזה מצוי בתוך תקופת ספירת העומר, ומכאן שמו - היום ה-33 למניית העומר.
בל"ג בעומר אנחנו מציינים כמה דברים:

1. פטירת רבי שמעון בר יוחאי, מגדולי תלמידי רבי עקיבא.
2. הפסקת מגיפת תלמידי רבי עקיבא, בה נהרגו עפ"י המסורת 24 אלף תלמידים.
3. מציינים את מרד בר כוכבא. בהמשך לכך, הציונות קבעה מספר אירועים חשובים בתאריך זה – הקמת הפלמ"ח, הקמת הגדנ"ע, פרסום פקודת ההקמה של צה"ל, "יום ההוקרה למערך המילואים" ועוד.

בתלמוד מתואר כי הסיבה למגיפת תלמידי רבי עקיבא היא "שלא נהגו כבוד זה בזה". יש חוקרים שמזהים בין המגיפה ובין מרד בר כוכבא וסוברים כי התלמידים נהרגו במרד, והסיבה שלא נהגו כבוד זה בזה, מדברת על חוסר אחידות וחוסר רעות בצבאו של בר כוכבא.

אמרו: שנים עשר אלף זוגות תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אַנְטִיפֶרְס

(שמות של מקומות בארץ ישראל) וכולן מתו בפרק אחד (=בתקופת זמן אחת) **מפני שלא נהגו**

כבוד זה בזה... תנא (=קיבל במסורת שכך היה): כולם מתו מפסח ועד עצרת (=חג שבועות).

תלמוד בבלי מסכת יבמות

חלק ב' - רעות שכזו

בל"ג בעומר 1941 הוקם הפלמ"ח. מי יכול לספר על הפלמ"ח? כיצד ולמה הוקם?

במלחמת העולם השנייה הקימו הבריטים, בשיתוף הישוב היהודי בארץ, את "פלוגות המחץ" ובקיצור- הפלמ"ח. הפלמ"ח הוקם כגוף צבאי על מנת לעצור את הצבא הנאצי שדהר לארץ מכיוון מצרים בפיקוד הגנרל רומל. ב-1942 הצבא הנאצי נעצר בקרב אל עלמיין על ידי הצבא הבריטי והבריטים הסירו את תמיכתם מהפלמ"ח. מפקדת ההגנה רצתה לשמר את הגוף הצבאי-יהודי וכך ארגון הפלמ"ח ירד למחתרת. אנשי הפלמ"ח היו אנשים בגילאי 18-24, ומנו, בשיאם, כ- 6,000 איש. לאחר ירידתו למחתרת, הפלמ"ח שילב עבודת כפיים ועבודה חקלאית בקיבוצים וביצעו משימות שונות – הפלמ"ח הקים עשרות יישובים, העלו ארצה אלפי מעפילים ונלחמו בפורעים ערבים ועוד. בזמן מלחמת העצמאות, הפלמ"ח היה אחד הכוחות המרכזיים בקרבות, עד שהוקם צה"ל, והפלמ"ח פורק והשתלב בצה"ל.

מה היה הכוח של אנשי הפלמ"ח? מדוע כולנו מכירים את הפלמ"ח על אף שמנה בסך הכל כמה אלפים בודדים? כיצד הפך הפלמ"ח לאגדה?

אפשרות א':

בנספח א' ישנם מספר שירים שנכתבו על ידי אנשי פלמ"ח או על הפלמ"ח. פזר את השירים ובקש מהחיילים לבחור שיר ולהסביר מדוע בחרו בו. שים לב שהמכנה המשותף של שירים אלו הוא נושא הרעות – נצלו את ההזדמנות לדיון ושיח על ערך הרעות ביחידה וכיצד ניתן לשפרו.

אפשרות ב':

אחד הערכית המרכזיים שלוחמי הפלמ"ח הנחילו לדורות הבאים הוא **ערך הרעות**. לפניך קטע מתוך דברי מפקד הפלמ"ח, יצחק שדה:

רעות לוחמים היא ודאי פסגת הרעות. בלעדיה - אי אפשר להשיג מאומה. כי ההגשמה דורשת תמיד התאמצות משותפת של אנשים, הבנת מגמה, הכנה נפשית. כדי לבנות יחד משהו, להגשים רעיון משותף כלשהו, נחוץ שכל אחד מהבונים יהיה אדריכל, יכניס את גונו שלו לבניין אך יותר- מאידך- על מה

שיש לוותר, למען ההרמוניה השלמה של הבניה. שבעתיים נחוצה הרעות למלחמה. לחימה בעד רעיון - היא הגשמתו. היא אף בניה של עתיד טוב יותר. ולבניין זה משמשות כלבנים גופות הרעים. ומלט לבניין - דם אחים לרעיון. האיש העומד לצידך המוכן לחפות עליך בגופו, המוכן לשאתך על כפיו בסכנת מוות, המוכן ליפול לצידך למען הקמת אותו בנין שרק על ידי לחימה אפשר להקימו- הוא הוא הרע. רעות- יש לטפח. לרעות- יש לחנך. יש להדגיש את יום המבחן בכלימות השנה ולהעמיק חשוב והרגש ודעת כי החבר שליך הוא אחיך במובן העמוק ביותר, אחיך למעשה, למסירות ולנכונות. אחוות לוחמים, רעות לוחמים, היא יסוד היסודות של החיים: הנפש של אחים לוחמים.

מתוך "מסביב למדורה", יצחק שדה

העלה לדיון את השאלות הבאות:

מהי הרעות הכי משמעותית בעיני שדה? איך אנחנו יכולים לפתח את הרעות הזאת אצלנו ביחידה? ביחידה עורפית / תומכ"ל – כיצד ניתן לפתח רעות ביחידה שאינה לוחמת?

אחד המאפיינים המרכזיים שהיו לאנשי הפלמ"ח, היה הרעות הגדולה שהייתה בין האנשים. כולם עם כולם. אף אחד הרגיש לא שייך, או לא רצוי. לכל אחד היה אכפת אחד מהשני. לכל אחד היה חשוב מה עובר על חברו. כל אחד היה מוכן להקריב את נפשו למען חברו. ביום בו עפ"י המסורת הפסיקו תלמידי רבי עקיבא למות, הוקם הפלמ"ח. חז"ל הסבירו את סיבת מותם של תלמידי רבי עקיבא בכך שלא נהגו כבוד זה בזה ודווקא ערך הרעות היה כה משמעותי בארגון הפלמ"ח.

חלק ג - סיכום ודגשי המפקד

- דיברנו על ל"ג בעומר והאירועים שקרו בו.
- ראינו שאחת הסיבות לקביעת ל"ג בעומר היא הפסקת מות תלמידי רבי עקיבא, אשר לפי המסורת מתו מפני שלא נהגו כבוד זה בזה.
- ראינו שערך הרעות בפלמ"ח היה מרכזי, ואף הביא לכדי הצלחה במקומות שאחרים כשלו.
- הבא בפני חייליך את ה"אני מאמין" הפיקודי שלך על חשיבותה של הרעות והלכידות ותרומתה לביצוע למשימה הצבאית.

נספח – שירי פלמ"ח

באב אל וואד

פה אַני עובר. נצב ליד
האַבן,
כביש אַספּלט שחר,
סלעים וּרְכָסִים.
ערב אט יורד, רוח ים
נושבת
אור פּוֹכֵב ראשון מעבר
בית-מחסיר.

באב אל וואד,

לנצח זכר נא את
שמותינו.
שירות פּרצו בדרך אל
העיר.
בצדי הדרך מוטלים
מתינו.
שליד הברזל שותק, כמו
רעי.

פה רתחו בשמש זפת
ועפרות,

פה עברו לילות באש
וספינים.

פה שוכנים ביחד עֶצֶב
ותפארת,

משרן חרוץ ושם של
אלמונים.

באב אל וואד ...

סן-סימון

וְכָד
צועדים
חילים מגדוד מאה
ששים וּשְלוֹשׁ
עם הגיינגיי בראש,
בראש, בראש!

אַנחנו כּבִּשְנו

את מנזר סן-סימון
בְקִטְמוֹן
וגם התפשטנו
בדרום ובצפון.

חבר נשק, חבר נשק,

איזה ברדק, איזה
ברדק,

הרמונים, הרמונים,

מקלקלים, מקלקלים,

הסטן שבור, אין בו
כדור,

והרובה, והרובה,

אינו יורה, אינו יורה.

וְכָד ...

וְאַני הולך, עובר כאן
חָרֵשׁ חָרֵשׁ

וְאַני זוכר אותם אחד
אחד.

כאן לחמנו יחד על
צוקים וְטָרֵשׁ

כאן היינו יחד משפחה
אחת.

באב אל וואד ...

יום אביב יבוא ורקפות
תפרחנה,

אדם פלגית בהר
ובמורד.

זה אשר ילך בדרך
שהלכנו

אל ישכח אותנו, אותנו
באב אל וואד.

באב אל וואד ...

דודו

הָעֶרֶב יוֹרֵד עָלַי אֶפֶק
בוֹעֵר

רוּחוֹת בְּצַמְרֵת הַרְטִיטוּ

וְאֲנִי סָבִיב לַמְדוּרָה
נִסְפָּר

עַל אִישׁ הַפְּלִמָּח וְשָׁמוּ
דודו:

הוּא יֵלֵד נֶשֶׁא מִן הַיָּם
אֶל הַחוּף
לִטּוֹף אֶת לַחֲיוֹ וְשִׁתְּק.

חֲשָׁבוּ אִזּוֹ הַחֲבֵרָה:
אֲבוֹד הוּא

לָאֵן הַתְּגַלְגְּלֵת יֵא דודו?

וְהִנֵּה ה' זָקֵס" בָּא
בְּעֶרֶב אֶחָד

זָרַח אִזּוֹ יָרַח שֶׁל קִיץ

וְדודו חִבֵּק אֶת הַסֵּטוֹן
שֶׁבִיד

וְחָרַשׁ יִצְאֵנוּ בְּלֵיל...

אֲתֵנוּ הֵלֵךְ בַּמַּסָּע
הַמְּפֹרָךְ

אֲתֵנוּ סִיר הוּא בְּגָבוֹל

בְּקוֹמֵזִיץ הָיָה מִזְמֵר
וְעוֹד אֵיךְ

אֲתֵנוּ סָחַב מִן הַלוֹל...

עַם שַׁחַר הִבְאֵנוּ אוֹתוֹ
מִן הַקָּרֵב

הַבְּרוּשׁ צִמְרָתוֹ אֵט
הַרְכִּין.

רַק מִי שֶׁשָּׁכַל אֶת הַטוֹב
בְּרָעִיו

אוֹתֵנוּ יוֹכַל לְהַבִּין...

רָעִי, נָא אֲמָרוּ וְהִגִּידוּ:

הַעוֹד מְחִיף הוּא שָׁם,
דודו?...

הַגִּישׁוּ פִּינְגִ'אן וְהִגִּידוּ:

הִישׁ עוֹד פְּלִמְחִינִיק כְּמוֹ
דודו?

הִיָּתָה לוֹ בְּלוּרִית
מְקֻרָזֶלֶת שֶׁעַר

הִיָּתָה לוֹ בֵּת צָחוֹק
בְּעֵינַיִם

וְעַת הַקִּיפוּהוּ בְּנוֹת עַד
צָנָאֵר—

צָחַק הוּא עַד לֵב
הַשָּׁמַיִם.

אֵךְ "לֵיל הוֹרְדָה" מִן
הַלֵּב לֹא יִחַלֵּף—

עַת עֲגוֹן בְּחֻשָּׁף חֶרֶק

הפינג'אן

הרוח נושבת קרירה,
 נוספה קיסם למדורה,
 וכך בזרועות ארנמן
 באש יעלה פקרבן ;
 האש מהבהבת,
 שינה מלבלבבת,
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

האש לקיסם תלחש :
 אדמו כה פנינו באש,
 אם לנו תגברת תתן
 מכל בידל ענף שבגן –
 כל עץ וכל קרש
 ישיר אזי חרש :
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

וזאת, בלא תוספת
 שבחים.

מלאכת משקה
 המלכים :
 קפה וסכר בו יתן
 ומים – מחצית הקנקו ;
 ירתח פעמים –
 הוסיפו קצת מים,
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

ואם בשלישית חיש
 ירתח –

הלב יחרד וישמח,
 יחזר הפסוק הנושן :
 הנה הקפה כבר מוכן.
 נשתה ונשבח :
 יש טעם, יש ריח,
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

נגמע מן הספל לאט,
 הנה מספרים כבר
 צייזבט...
 ספור שעבר עליו זמן,
 בשקט מצמיח זקון...
 הבלוף מתפתח –
 קנקן שוב רותח,
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

נזכר הפינג'אן איך
 אליו

החבריה הגיעו מקרב,
 איך מוטקה הגיינגיי
 רטון :
 אחד לא יחזר כבר
 לכאן...
 בדמע אין קצה
 סובב הוא בעצב,
 סובב לו, סובב
 הפינג'אן...

שנים יעברו ודורות,
 גבולות וגשרים
 ומדורות,
 לזר לעולם לא יובן
 מה טעם הזמר נגן –,
 צנחו ורזרבה
 תמיד יזכר בה –
 ב"נגלה" נצחית של
 פינג'אן...

הפגישה

שוב נציג לְכֶם הָעָרֵב, נָא
הַקְשִׁיבוּ לֵב אֶחָד

עַל פְּגִישָׁה אֲשֶׁר עוֹד תִּתְקַיֵּם
אִי-פְעַם

וְיִהְיוּ בָּהּ אֵינְצִיק-חֲשֵׁב,
הָעֶקְרוּט מִבְּאֵב אֶל-וָאֵד

וְתִהְיֶה אֵתוֹ גַּם רְנָה, חַי
הַרְעַם!

וְאוֹלֵי לְשֵׁם יְבוֹאוּ עוֹד
פְּלִגְמָטִים בְּהַמּוֹן

וְאוֹלֵי יִהְיוּ גַם נְעַמְצִיָּה
וְעַקְיָבָא מִגַּל-אוֹן

וְאוֹלֵי ... אֵד מִי יוֹדְעֵ? –
הִנֵּה, הִנֵּה הֵם בָּאִים!

הַמְּקוֹם: דְּרוֹמִית לְגֵת,
בְּקִילוֹמֶטֶר הַשְּׁבַעִים–

אֶחָ פְּגִישָׁה, אֶחָ פְּגִישָׁה
שְׂכַזְאֵת!

זֶה רַק פְּעַם בְּשָׁנִים דוֹרוֹת
מִה נִשְׁמָע? אֵיךְ הוֹלֵךְ?

אֲחֵלּוּ!
זֶה אֵת זֶה לֹא רְאִינוּ מִזְמַן!

כִּי תִמִּיד, כְּשֶׁפְּלִמְחִנִּיק
נִפְגָּשׁ עִם חֲבֵר–

יַחְרַב בֵּיתְכִ! בְּלֵב מִשְׁהוּ
מִתְעוֹרָר

מִשְׁהוּ מִתְעוֹרָר וְהוֹמָה
מִבְּפָנִים

וְשִׂיחָה מִתְחִילָה עַל אוֹתָם
עֲנִינִים...

וְשִׂיחָה מִתְחִילָה עַל אוֹתָם
עֲנִינִים...

אֵינְצִיק-חֲשֵׁב, טוֹב שְׂבֹאֵת!
מִה נִשְׁמָע שָׁם עַל הַהָר?

כָּדָ, לֹא רַע, רַק רְנָה קָצַת
עוֹד מִבְּלִבְלֵת–

כָּל הַיּוֹם הִיא מִדְּבָרֵת עַל
מִסְעֵ אֶל הַמִּדְבָּר...

הַמִּדְבָּר נִגְמַר מִזְמַן!
נִי, מִיֵּלָא, מִיֵּלָא!

מִה נִשְׁמָע? סִפְרֵי לִי, רְנָה,
אֵד עֲשֵׂי זֹאת בְּקִצּוֹר.

עַד כַּמָּה שָׁנָה זְכוֹר לִי – אֵת
סוּג אֶלְיָי בְּדַבּוּר,

מִה חֲשׁוּב... מִה אֵת
סוֹרְגָת? מִה שְׁלוֹמָה שֶׁל

רְבִקָּה-הָר?
הִיא עֲזָבָה אֵת יוֹסֵקָה–
אָבֹן...

שֵׁשׁ שָׁנִים וַיִּכְבֵּר נִגְמַר?
נִגְמַר...

אֶחָ פְּגִישָׁה...

אֶחָ, נִזְכֵּר זְמַנִּים עָבְרוּ וְאֵף
פְּעַם לֹא נִשְׁכַּח

מִסְעוֹת אֶל הַמְּכַתֵּשׁ לְאוֹר
יָרַח...

אֵיךְ הִיָּתָה קְבוּצָה שֶׁל
חֲבָרָה

שֶׁקָּרְאוּ לָהּ: הַפְּלִמְ"ח
בְּתִקּוּפַת אוֹתָם הַגִּיּוֹבִים –
הִנֵּה שְׁמַח!

אֶחָ פְּגִישָׁה...

כֵּן, הִיוּ זְמַנִּים אִי-פְעַם,
תִּעֲנוּג לְהַזְכֵּר...

אוֹי נִזְכְּרָתִי...
שְׁמָע עַקְיָבָא, בְּחִיָּד, הַזְהַר!

נִי, מִה יֵשׁ? הֵן רַק רְצִיתִי
לְסַפֵּר סִפּוֹר קָטָן...

אֵד מִדוּעַ זֶה, בִּינְתָיִם, לִי
תִדְרֹךְ עַל הַזְקוֹן...

אֶחָ פְּגִישָׁה...

הַתְּזָכֵר אֵת שְׂרוּלִיק-תְּרַח?
שְׁנֵשֶׁד אֵת הַמְצָרִי?

שְׁבַמְקוֹם רְבָה אֶכַל מִשְׁחַת-
נְעֻלָּים?

זֶהוּ זֶה. וְאֵיךְ נִלְחַם!
כֵּן, בְּאַמָּת, בְּחוּר בְּרִיא.

מֵת... מְתִי?
אֲחֵרֵי הֵהִיא מִרְמָתִים...

אֶחָ, הִיָּתָה תִּקּוּפָה שֶׁל
חֲבָרָה...

אוֹי, חֲבַל שָׁנָה נִגְמַר...
וְהַיּוֹם בְּעִיר הַנֶּגֶב רְחוּבוֹת

יֵשׁ וַיִּכְכֵּר...
בּוֹא כְּבָר, אֵינְצִיק, נִמְהָר נָא,
שְׁנִסְפִיק לְשׁוּב עִם אוֹר–

מִה תְּרוּצוּ?
נִי, צְרִיךְ אֵת הַפְּסוּסִים
עוֹד לְסַפֵּר...

אֶחָ פְּגִישָׁה...

צ'יזבאט

האַש מִפּצַחַת זְרָדִים
בְּדַמָּה

מִשְׁחִיר הַקֶּפֶה
בְּפִינְג'אן—

סַפּוֹר נְסַפֵּר וְסַפּוֹר גַּם
נִשְׁמַע

חֲדָשׁ וְכַמוֹבּוֹן גַּם יֵשׁוּ.

אִם יֵשׁ מִיִּן צ'יזבאט
אַשֶּׁר אִישׁ מִשׁוּם-מָה

אֵינְנוּ רוֹצֵה כָּלֵל לְשִׁמְעַ

יִשְׁנֵם עֲתִיקִים, שְׁיִינָם
מִשְׁמֵר—

נִקְשִׁיב אֲלֵיהֶם בְּבִלִי-
נוֹעַ:

הַרוּחַ רוֹעֵשֶׁת

גְּחֻלַּת לוֹחֶשֶׁת

וְלִיל עֲלִינוּ גֵרָד.

מִעֲרַב עַד שַׁחַר

סַפֵּר לָנוּ אַחָא

סַפֵּר נָא, סַפֵּר נָא

צ'יזבאט...

סַפֵּר נְסַפֵּר עַל כְּבוֹשׁ

בִּיר-אַל-חֶרֶת

עַל לַיִל הַקְּרֻבוֹת שְׁחֻלֵף

—

אַיִךְ יוֹסְלָה-חַסָּה

מִשְׁלֵשׁ מֵאוֹת יָרֵד

הוֹרִיד בְּלִיל-חֲשׂוֹךְ

צֵלֶף...

אַח, חֲבֵרָ'ה, אֲזַכֶּרָה אֶת
צִיפְקָה בְּקֶרֶב

דְּרוּכָה מִנִּי רֹאשׁ עַד כַּף
רַגְלֵךְ

הִיָּתָה חַבּוּבָה כְּמוֹ
תַּפּוּחַ בְּסִתּוֹ

הִיָּתָה עֲצוּמָה וְהוֹרְגָת...

הַרוּחַ רוֹעֵשֶׁת...

נִזְכֵּר אֵיךְ בְּלִיל הַפְּרִיצָה
לְעֵת־לֵיל

פְּרָצְנוּ, אַגְבִּי, לַמְטָבָה

אַחַת הַסּוֹבוֹת שְׁנִתְּנוּ
לְהַחֲלִיט

שְׁבֻטַח הִזָּה שֵׁם
פְּלִמְ"ח...

אַתֶּם עוֹד זוֹכְרִים:
בְּשַׁבַּת הַשְּׁחֵרָה

בְּסֻלִּיק לְחֻמְרֵי
טוֹפּוֹגְרֵינָה

הַסֻּלִיקָר נִשְׁכַּח... וּבָבוֹא
יוֹם-אוֹרָה

מִצְאוּ שְׁמָה רַק
פוֹטוֹגְרַפִּיָּה...

הַרוּחַ רוֹעֵשֶׁת...

נִזְכֵּר אֶת מִסַּע הַפְּלָגָה
בַּמְדְּבָר

וְאָדָם דְּלֻקוֹת עַל הַהָר

נִזְכֵּר אֶת אוֹתָהּ
הַזְּחִילָה לְרֵדְדָר

נִזְכֵּר אֵיךְ אֶחָד לֹא
חִזַּר...

אַךְ יוֹם עוֹד יָבוֹא וְהָאֵשׁ
עוֹד תִּלְהַט

וְסַהַר יִשׁוּט עַל בְּתִינוּ;

וְסַבִּיב הַמְּדוּוּרָה קִצָּת
צ'יזבאט

קִצָּת צ'יזבאט אוֹלֵי
יִסְפְּרוּ גַם עֲלִינוּ...

הַרוּחַ רוֹעֵשֶׁת...